

UZASADNIENIE

PUNKTU I WYROKU Z DNIA 24 czerwca 2020 r.

Decyzją z dnia 19 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał U. C. emeryturę od dnia 2 września 2019 r., tj. od miesiąca, w którym wnioskodawczyni osiągnęła wiek emerytalny.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Emeryturę obliczono w następujący sposób:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 105014,85 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 259796,38zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 260, 70 m-cy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1399,35 zł

Wartość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:

$$((...),85 + (...),38) / 260, 70 = 1399,35 \text{ zł}$$

Okresowa emerytura kapitałowa wynosi 200,84 zł

Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wynosi 1600,19 zł

Za okresy pracy na umowę o pracę tj. od 08.10.1979 r. do 10.04.1980 r., za które wnioskodawczyni nie przedłożyła dochodów, ZUS przyjął obowiązujące w tych okresach kwoty minimalnego wynagrodzenia. ZUS ponownie przeliczy emeryturę, jeżeli wnioskodawczyni przedłoży zaświadczenia o zarobkach lub dokumentację zastępczą (legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisane kwoty wynagrodzenia, angaże lub karty wynagrodzeń z archiwum) za wskazane okresy. (decyzja – k. 11 – 13 akt ZUS)

Decyzją z dnia 19.09.2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawczyni okresową emeryturę kapitałową od 02.09.2019 r. tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z FUS. Wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na subkoncie, ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano wnioskodawczyni okresową emeryturę kapitałową tj. 52358, 75 zł i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego tj. wieku 60 lat – 260,70 m-cy. Od 02.09.2019 r. emerytura kapitałowa wynosi 200,84 zł. (decyzja – k.14 -15 akt ZUS)

U. C. uznając powyższe decyzje za krzywdzące w dniu 29.10.2019 r. złożyła od nich odwołania, wnosząc o uchylenie przedmiotowych decyzji w części ustalonej jej kwoty emerytur, ponowne przeliczenie okresów składkowych na ubezpieczenie emerytalne oraz ponowne wyliczenie kapitału początkowego, od którego ustala się wysokość należnych świadczeń emerytalnych oraz przyznanie wnioskodawczyni prawa z uwzględnieniem w/w wyliczeń. Nadto wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentów – świadectw pracy z poprzednich miejsc zatrudnienia oraz dokumentów stanowiących podstawę do uznania, iż poczynając od stycznia 1982 wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu społecznemu jak osoba prowadząca działalność gospodarczą. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że w sposób nieprawidłowe zostały ustalone przedmiotowe okresy oraz wysokość świadczeń w tych okresach, od których zależy emerytura wnioskodawczyni. Według wnioskodawczyni ZUS błędnie przyjął minimalne wynagrodzenie za okres od 08.10.1979 r. do dnia 10.04.1980 r. Wnioskodawczyni w tym okresie otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2300

i dodatek zmianowym w kwocie 200 zł oraz dodatek specjalny w kwocie 200 zł. Zatem jej zdaniem za powyższy okres ZUS powinien przyjąć wynagrodzenie w wysokości 2700 zł. Ponadto wnioskodawczyni wskazała, że ZUS nie wziął pod uwagę okresów ubezpieczenia społecznego poczynając od stycznia 1982 r. od którego to okresu opłacała składki sama jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Ponadto do okresów zatrudnienia ZUS nie zakwalifikował okresów od 01.10.1987 r. do 31.12.1992 r, z czym nie zgadza się wnioskodawczyni, argumentując, że posiada dokumenty za tamten okres pracy. /odwołanie k.3-5 w aktach VIII U 4862/19 oraz w aktach VIII U 4863/19/

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wnosząc o ich oddalenie podnosząc tożsame argumenty, co w zaskarżonych decyzjach. Ponadto ZUS wskazał, że okresy prowadzenia działalności gospodarczej wnioskodawczyni od 01.01.1982 r. do 31.12.1983 r. oraz od 01.04.1992 r. do 31.12.1998 r. oraz okres zatrudnienia od 01.10.1987 r. do 31.12.1992 r. w Zespole (...) (z wyłączeniem urlopów bezpłatnych) zostały uwzględnione decyzją z dnia 19.09.2019 r. Do stażu pracy nie zaliczono pracy nakładczej w (...) od 01.09.1984 r. do 3.12.1984 r. ponieważ wnioskodawczyni nie została zgłoszona do ubezpieczenia w tym okresie. Za okres zatrudnienia w Szpitalu im. (...) w Ł. od 08.10.1979 r. do 10.04.1980 r., za które wnioskodawczyni nie przedłożyła wynagrodzenia, przyjęto minimalne wynagrodzenie. Według ZUS wpis w świadectwie pracy z wykazanim wynagrodzeniem potwierdza jedynie ostatni miesiąc pracy, dlatego nie przyjął, że wnioskodawczyni w całym okresie zatrudnienia nie pobierała wynagrodzenia w takiej wysokości. (odpowiedź na odwołanie - k. 56 – 57 w aktach VIII U 4862 oraz w k. 7 – 8 w aktach VIII U 4863/19)

Sąd postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2020 r. połączył sprawy VIII U 4863/19 ze sprawą VIII U 4862/19 do łącznego rozpoznania i prowadzenia pod sygn. 4862/19 (postanowienie k.18 w aktach VIII U 4863/19)

Na rozprawie z dnia 24 czerwca 2020 r. wnioskodawczyni zmodyfikowała odwołanie, kwestionując jedynie wysokość wynagrodzenia przyjętego w okresie zatrudnienia w Szpitalu im. (...) w Ł. od 8.10.1979 r. do 10.04.1980 r. (00:01:39 protokół z rozprawy z dnia 24 czerwca 2020 r. płyta CD k.70)

Wnioskodawczyni poparła odwołanie, pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie (00:15:11 protokół z rozprawy z dnia 24 czerwca 2020 r. płyta CD k.70)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

U. C. urodziła się w dniu (...) (bezsporne)

Wnioskodawczyni w okresie od 8 października 1979 r. do dnia 10 kwietnia 1980 r. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku salowa, za które otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2300 zł oraz dodatek zmianowy w kwocie 200 zł oraz dodatek specjalny w kwocie 200 zł. (świadectwo pracy k.47-48)

Za okres od 01.01.1980 r. do 10.04.1980 wnioskodawczyni otrzymała wynagrodzenie w wysokości 8223,00 zł. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.49)

Przyjmując matematyczne przeliczenie kwoty tam wskazanej przez liczbę przepracowanych dni otrzymujemy takie samo wynagrodzenie jak w świadectwie pracy.

Stałe wynagrodzenie wnioskodawczyni od początku trwania umowy wynosiło 2700 zł

(zeznania wnioskodawczyni U. C. 00:12:11 - 00:15:11 protokół z rozprawy z dnia 24 czerwca 2020 r. – k. 70)

Zaskarżoną decyzją ZUS przyznał wnioskodawczyni emeryturę w wysokości 1399,35 zł oraz okresową emeryturę kapitałową w wysokości 200,84 zł. W decyzji ZUS stwierdził, że wnioskodawczyni nie udowodniła, że jej wynagrodzenie wynosiło przez cały okres pracy - 2700 zł. /decyzja k.11-13 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznaniu wnioskodawcy oraz akt rentowych. Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie

budziła też wątpliwości sądu. Były one przechowywane przez uprawniony podmiot, nie noszą śladów podrobienia ani przerobienia. Stąd też dokumenty te zostały uznane za wiarygodne. Świadczenie pracy oraz zaświadczenie o wynagrodzeniu potwierdziło zeznania wnioskodawczynie i stanowi z nimi spójną i logiczną całość. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przedstawił dowodów przeciwnych do zeznań i dokumentów ubezpieczonej. W związku z powyższym w ocenie Sądu znajdujący się materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawczynie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną pozostawała wyłącznie kwestia ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawczynie w okresie zatrudnienia od 8 października 1979 r. do dnia 10 kwietnia 1980 r. w Szpitalu im. (...) w Ł.. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął minimalne wynagrodzenie w tym okresie do wyliczenia emerytury i okresowej emerytury kapitałowej. Wnioskodawczynie żąda by ZUS uwzględnił jej wynagrodzenie z świadectwa pracy tj. 2300 zł wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatek specjalny w wysokości 200 zł i zmianowy również w wysokości 200 zł, co daje łączną sumę wynagrodzenia – 2700 zł.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., a więc dla osób takich jak wnioskodawczynie, określa przepis art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998 o emeryturach i rentach z FUS(Dz. U. 2018 poz. 1270 t.j.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Stosownie natomiast do treści art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Z kolei zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. W ust. 2 wskazano, że wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Przy czym w ust. 4 i 5 wskazano, że tablice trwania życia ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca Prezes Głównego Urzędu Statystycznego. Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Zgodnie z treścią art. 173 ustawy emerytalnej, dla ubezpieczonych urodzonych po 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 art. 174 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6, 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 art. 174 w/w ustawy, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

Natomiast w myśl ust. 7 do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. Ust. 8 powyższego przepisu, stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do 31.12.1998 r.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje art. 175 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych

w art. 114. Z kolei z mocy art. 15 powyższej ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę. Z kolei ust 3 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie natomiast z art. 15 ust. 2a w/w ustawy, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. (por uchwałę SN z 7.05.2003 r., III UZP 2/03, OSNAPiUS z 2003 r. nr 14, poz.338)

Zgodnie z treścią art. 7. ustawy o emeryturach kapitałowych z dnia 21 listopada 2008 r. ust 1. ze środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanym dalej "subkontem", przysługuje okresowa emerytura kapitałowa. ust. 2. okresowa emerytura kapitałowa przysługuje członkowi otwartego funduszu emerytalnego do ukończenia 65. roku życia. Ust. 3. okresowa emerytura kapitałowa jest finansowana z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W myśl art. 24 w/w ustawy wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie ustalonych na dzień, o którym mowa w art. 8 pkt 2, i średniego dalszego trwania życia, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 25 1. Jeżeli po dniu, od którego przyznano okresową emeryturę kapitałową, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość tej emerytury ulega ponownemu ustaleniu na wniosek emeryta. Przepis art. 24 stosuje się odpowiednio - z tym, że wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustala się dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury.

2. Złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w trybie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Jeżeli w wyniku ponownego ustalenia wysokości okresowej emerytury kapitałowej kwota świadczenia jest niższa niż dotychczas pobierana, okresową emeryturę kapitałową wypłaca się w dotychczasowej wysokości.

4. Ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Zaskarżoną decyzją ZUS przyznał na wniosek ubezpieczonej z dnia 3 września 2019 r. emeryturę w wysokości 1399,35 zł oraz okresową emeryturę kapitałową w wysokości 200,84 zł do 1 września 2024 r., przyjmując w obliczeniach wynagrodzenie minimalne w czasie zatrudnienia w Wojewódzkim Szpitalu im. (...) w Ł..

Zgodnie zaś z art. 114 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych., prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądanę, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 r. § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, że wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 r. - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawcy w Szpitalu im. (...) w Ł. w okresie 8 października 1979 r. do dnia 10 kwietnia 1980 r., co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonych decyzji w świetle zarzutów odwołującego.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stale i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Stosunek pracy ma zawsze charakter indywidualny, a określone warunki zatrudnienia mają charakter niepowtarzalny, ponieważ zostały ustalone między pracodawcą i konkretnym pracownikiem. W przypadku dodatkowych (ubocznych) składników wynagrodzenia konieczne jest istnienie dowodów potwierdzających bez wątpliwości fakt ich wypłacenia oraz ich wysokości. (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 6.10.2015 r. ,III AUa 712/15 LEX nr 1820442)

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia w spornym okresie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczynie w Szpitalu im. (...) w Ł. 8 października 1979 r. do dnia 10 kwietnia 1980 r. Zdaniem Sądu zachowane dokumenty w postaci świadectwa pracy oraz zaświadczenia o wynagrodzeniu wnioskodawczynie wskazują na wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy w sposób niewątpliwy. Świadectwo pracy i zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu zostały podpisane przez uprawnione do tego podmioty. W obu dokumentach znajdują się precyzyjne informacje dotyczące wynagrodzenia wnioskodawczynie. Podkreślić należy, że żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ani autentyczności ani treści tych dokumentów. Zapisy w świadectwie pracy wnioskodawczynie obejmują zdaniem Sądu wynagrodzenie za cały sporny okres zatrudnienia skarżącej co potwierdza zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (k.49) , a zapisy te są kompletne, żadna ze stron nie podważała ich wiarygodności i należy je uwzględnić przy ustalaniu wysokości emerytury oraz okresowej emerytury kapitałowej.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i w efekcie zobowiązał ZUS I Oddział w Ł. do przyjęcia wynagrodzenia U. C. z okresu zatrudnienia w Wojewódzkim Szpitalu im. (...) w Ł. od dnia 8 października 1979 r. do 10 kwietnia 1980 r. w wysokości 2700 zł, o czym orzekł, jak sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wypożyczając akta rentowe.